

MATKARAPORTTI

Matkakohde: ICOM Costume Committee:n pukukonferenssi Brysselissä 21.-26.10.2012

Konferenssin teema: Lace, fashion and transparency

Osallistuja: Arja Louhivuori, tekstiilikonservaattori, Tampereen museot

Aurinkoinen Bryssel otti konferenssiväen vastaan lokakuuisena sunnuntaina, jolloin pääsimme heti tutustumaan kaupunkiin kolmen tunnin mittaisella Art Nouveau –bussikierroksella. Sitä seurasi ilmoittautuminen ja vastaanotto Grand Place -aukiolla sijaitsevalla Raatihuoneella, jossa meille esiteltiin mm. kuvakudoksia sekä muuta taidetta. Pukukonferenssiin osallistui 76 henkilöä 21 eri maasta. Kaukaisimmat olivat tulleet Uudesta Seelannista ja Brasiliasta asti. Meitä suomalaisia oli kaksi tekstiilikonservaattoria.

Arkipäivät täyttyivät luennoista sekä vierailuista museoihin ja muihin kohteisiin. Kaikki 28 luentoa pidettiin vanhassa ja arvokkaassa Pörssissä. Kielinä olivat sekä englantia että ranskaa ja simultaanitulkkaus näille molemmille kielille varmisti puheiden ymmärtämisen. Konferenssin teema ”Pitsi, muoti ja läpinäkyvyys” antoi varsin vapaat kädet luentojen aiheille. Kuulimme mm. kuinka pitsien käyttöä säädeltiin Norjassa 1600-1700-luvuilla ja millaista on 125 vuotta jatkunut pitsiperinne Saksan Plauenissa. Näimme myös ihastuttavia kuvia Amsterdamin laukkumuseon kokoelmista ja modernina huipennuksena oli esitelmä tänä keväänä Lontoon Kensingtonin palatsiin valmistuneesta valokaapeliteoksesta, joka on valmistettu pitsitekniikkaa hyödyntäen.

Vierailimme Brysselissä useiden museoiden näyttelyissä, työtiloissa ja varastoissa. Kohteena olivat Brysselin kaupungin museo, jossa on esillä mm. Manneken Pis –patsaan lähes 900 puvun kokoelma, Puku- ja pitsimuseo, Cinquantenairen Kuninkaallinen taiteen ja historian museo sekä Sotahistorian museo.

Muita vierailukohteita olivat Institut Royal du Patrimoine Artistique, jossa dokumentoidaan ja konservoidaan mm. kuvakudoksia ja kirkollisia tekstiilejä ja Académie Royale des Beaux-Arts, jonka tekstiilisuunnittelun osastolla tutustuimme opiskelijoiden työskentelyyn kangaspuiden äärellä. Lisäksi vierailimme Monnaiein kuninkaallisen teatterin puvustamon työhuoneissa ja pukuvarastoissa sekä taiteilija Isabelle de Borchgraven vaikuttavan värikkäässä ateljeessa ja näyttelytiloissa. Hänen erikoisalaansa ovat paperista valmistetut historialliset puvut, joiden parissa hänen työntekijänsä työskentelevät.

Kongressi teki lisäksi päiväretken Antwerpeniin, jonka sanotaan olevan Belgian muotikeskus. Siellä vierailimme Muotimuseossa, jossa oli esillä Madame Grès:n veistoksellisia pukuja. Näyttelyn lisäksi pääsimme tutustumaan museon konservointi- sekä varastotiloihin. Antwerpenissä on myös konservointialan koulutusta eli vierailimme Academie voor Schone Kunsten –oppilaitoksen konservoinnin/ restauroinnin osastolla. Suomeen verrattuna oppilaitoksen tilat vaikuttivat melko pieniltä ja vaatimattomilta, mutta opiskelijoilla tuntui intoa riittävän.

Kongressipäiviin kuului myös kaksi illallista sekä pienempiä vastaanottoja, jolloin oli mahdollista tutustua lähemmin muihin osallistujiin. Ihmiset olivat ystävällisiä ja helposti lähestyttäviä vaikkei yhteistä kieltä aina heti löytynytäkään. Myös ruoka ansaitsee erikoismaininnan ja meitä hemmoteltiin päivittäin vielä ihanilla jälkiruuilla sekä belgialaisilla suklaakonvehdeilla.

Kongressi huipentui siihen, kun Pukukomitea luovutti Raatihuoneella pidetyssä tilaisuudessa kaupungin viranomaisille Manneken Pis –patsaalle valmistamansa puvun, jolle oli saatu malli 1660-luvun belgialaisen pojan vaatetuksesta. Luovutuspuheiden jälkeen siirryimme tämän pienen ”pissapoika”-patsaan äärelle seuraamaan paljastusseremoniaa. Puku oli jo ehditty pukea patsaan päälle ja kun esirippu vedettiin pois, niin runsas suihku kertoi, että pukuun oltiin tyytyväisiä.

